

Griffiernr. : 2013/4075
Not.nr. : GE.66.L9.4242-10

BESTUURLIJKE INLICHTING

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG GENT

VONNIS

Afdeling: correctionele rechtbank
Kamer: 19M, 3 rechters
Datum: 2 december 2013

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

- 1. bediende, geboren te _____ op _____, wonende te _____
- 2. beheerder, geboren te _____ op _____, wonende te _____
- 3. KBO _____ met zetel te _____

beklaagd van:

de eerste, de tweede en de derde

op het perceel _____ gelegen te _____, gekadastreerd als _____, in eigendom toebehorende aan _____, bediende, geboren te _____ op _____ wonende te _____

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken : het optrekken of plaatsen van een constructie) ,

(1° bekl.)

(1° bekl.)

zie 2° bekl.

HOGER BEROEP - Op 6 december 2013 door

tegen alle beschikkingen

- d.d. 11 december 2013

Hoger beroep door

namelijk:

1. in de chalet werd een bovenverdieping gecreëerd terwijl de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen op 30 juli 2008 uitdrukkelijk bepaalde dat er onder geen enkel voorwaarde een verdieping ingericht mocht worden (stuk 15)

te _____ in de periode tussen 15 mei 2009 en 1 juni 2009 te hebben uitgevoerd (stuk 113, 168)

2. er werd een fundering in beton gegoten voor een nog op richten tuinhuis (6,7 m x 5,5m) terwijl de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het College van Burgmeester en Schepenen op 30.07.2008 uitdrukkelijk bepaalde dat het optrekken van een bijgebouw uit de vergunning werd gesloten.

te _____ in de periode van 20 december 2008 en 24 januari 2009 (stuk 113)

3. de oprit werd afgeboord met betonplaten en steenslagverharding tot aan voornoemde fundering, een verharding aan de achterkant van de chalet aangebracht en afgedekt met plastic folie

te _____ in de periode van 20 december 2008 tot 15 mei 2009

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1, 146,1°- 3° , 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999 "

de tweede:

met de omstandigheid dat het supra omschreven misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt , te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep. , namelijk als aannemer bouwwerken.

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

HOGER BEROEP

tegen alle beschikkingen (behalve 168)
tegen alle beschikkingen (behalve 113)

op 16 december 2013 door
op 16 december 2013 door
op 16 december 2013 door het OI

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op hypotheekkantoor te op 23 augustus 2013. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheeken.

De dagvaarding werd ingeschreven in het vergunningenregister.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 2 september 2013.

2. Bij tussenvonnis van 2 september 2013 werd meester aangesteld als lasthebber ad hoc voor

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 7 oktober 2013.

3. Op de terechtzitting werd de dagvaarding wat betreft de derde beklagde aangevuld met de verzwarende omstandigheid van art. 6.1.1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), namelijk dat het misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep. De derde beklagde werd ook op de zitting uitgenodigd om zich hierop te verdedigen.

4. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, eiser tot herstel;
- de vordering van de procureur des Konings bij monde van substituut-procureur des Konings en van het ongunstig advies over de gevraagde opschortingen van uitspraak van veroordeling;
- het verweer van de eerste beklagde, bijgestaan door meester advocaat te , advocaat te
- het verweer van de tweede beklagde, vertegenwoordigd door meester advocaat te
- het verweer van de derde beklagde, vertegenwoordigd door de lasthebber ad hoc, meester advocaat te

STRAFRECHTELIJK

Feiten

5. In 2007 werd _____ eigenares van het bovenvermeld onbebouwd perceel in een bosrijk gebied te

Volgens het gewestplan _____ (KB 24 maart 1978) ligt het perceel in een gebied voor verblijfrecreatie en binnen een goedgekeurde verkaveling.

Zij vroeg een stedenbouwkundige vergunning aan voor het oprichten van een weekendverblijf (chalet), tuinberging en het rooien van bomen. Op 30 juli 2008 verleende het college van burgemeester en schepenen de vergunning onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de werken worden uitgevoerd volgens het plan en de verkavelingsvoorschriften, de vloeroppervlakte van het woongedeelte maximum 60 m² mag bedragen en dat er onder geen enkel voorwaarde een verdieping (mag) ingericht worden. De oprichting van een afzonderlijk tuinhuis werd expliciet uitgesloten.

Op 15 december 2010 stelde inspecteur van politie _____ samen met de stedenbouwkundig ambtenaar van _____ vast dat er toch een bovenverdieping werd gebouwd.

De werken werden stilgelegd. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigde het stakingsbevel op 22 december 2010.

Op 8 augustus 2011 verklaarde de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent de vordering van _____ tot opheffing van het stakingsbevel ongegrond. Het beroep daartegen werd eveneens ongegrond verklaard.

Op vraag van het parket voerde de stedenbouwkundig inspecteur een verder onderzoek en stelde vast dat het weekendverblijf niet conform de stedenbouwkundige vergunning nr. _____ van 30 juli 2008 werd gebouwd. Het weekendverblijf werd groter uitgevoerd dan vergund. Het werd ca. 37cm dieper en ca. 40cm breder uitgevoerd. Op het gelijkvloers werd de binnenindeling gewijzigd. De slaapkamer op het gelijkvloers werd niet uitgevoerd. De helft van de slaapkamer werd als berging gebruikt bij de keuken, in de andere helft werd een toilet en vestiaire voorzien. In de eetruimte werd een trap geplaatst naar een bovenverdieping. Boven de zitplaats, keuken en inkom werd de verdieping gecreëerd. Op deze verdieping bevinden zich 2 slaapkamers en een badkamer. Achteraan links op het perceel werd een betonnen L-vormige vloerplaat gegoten. Daarachter bevindt zich een houtstapel (9m x 1,5m). Het weekendverblijf werd rondom rond voorzien van een verharding met rechts achteraan een groter gedeelte, afgedekt met plastic. De oprit werd gedeeltelijk aangelegd met steenslag.

6. Op 21 februari 2012 verklaarde de beklaagde: *"Ik wens eerst en vooral te vermelden dat de procedure voor opheffing van het stakingsbevel*

hangende is. Momenteel loopt via mijn raadsman een beroepsprocedure. De werken liggen daadwerkelijk stil vanaf het ogenblik dat de stillegging door de Inspecteur werd doorgevoerd. Wij, ik, via mijn advocaat wachten de beslissing in beroep af.

Het regularisatiedossier wordt binnenkort ingediend bij de gemeente

Ik kocht enkele jaren terug het betrokken perceel. Het betreft mijn volle eigendom. Een drietal jaar geleden besloot ik een chalet te willen zetten op dit perceel. Ik vroeg een vergunning aan. Na ontvangen van een vergunning nadien heb ik zelf een architect onder de arm genomen om een plan uit te werken. Nadien koos ik zelf een aannemer dewelke de constructie zette.

Ik heb inderdaad opdracht gegeven om de werken uit te voeren. Het perceel betreft mijn persoonlijke eigendom. De akte staat op mijn naam.

De werken werden aangevat ergens in 2009. Ik zal u de juiste datum doormailen. De werken gingen verder tot op het ogenblik dat de werken werden stilgelegd. Momenteel is de chalet nog niet volledig afgewerkt. Er dienen nog een aantal zaken te gebeuren. De chronologische stadia van de verschillende aannemers zal ik nakijken en u bezorgen per mail.

De architect heeft het plan opgemaakt en ingediend. De aannemers werden niet door de architect gekozen, wel door mij. Deed evenmin opvolging van de werken. Ik wens niet dat de architect er dan ook verder wordt in betrokken. Hij maakte enkel het plan op. Ik zal nazicht doen naar de architectenovereenkomst en deze eveneens doormailen.

Ik kan u niet van buiten zeggen wie de aannemer was. Ik zal dit thuis nakijken en oplijsten.

Ik wens niet in te gaan op de vraag waarom er gebouwd werd in strijd met de vergunning. Het betreft een complexe situatie, ten gevolge het historisch gedoogbeleid door de gemeente. Ik verwijs hiervoor verder liever naar mijn raadsman.

Het regularisatiedossier wordt de komende weken nog ingediend bij de gemeente. Zoals eerder vermeld is mijn raadsman bezig met de beroepsprocedure. Ondertussen gebeurt er niets aan de chalet vanzelfsprekend. Ik zal u de beslissing, beschikking kort geding rechter Gent overmaken. Het beroep is aangetekend hieromtrent. Het stakingsbevel werd NIET genegeerd."

7. De architect verklaarde dat de werken werden aangevat buiten zijn weten en dat hij had vastgesteld dat de bouwvergunning niet werd nageleefd. Hij schreef dan ook naar zijn cliënte volgende brief:

'Op zaterdag 24 januari 2009 begaf ik mij naar uw bouwplaats gelegen te ter controle van de uitgevoerde werken. Ik stelde er vast dat de vloerplaat van de tuinberging werd gegoten.

Ik dien er u op te wijzen dat dit in overtreding is met de afgeleverde bouwvergunning (goedgekeurd in het College van 30/07/2008) dewelke zeer duidelijk stelt dat de tuinberging uitgesloten is uit de vergunning. Ik dien er u tevens op te wijzen dat u in uw brief dd. 23/12/2008 aan mij gericht melding maakt van (citeer) 'ik heb de eer u mede te delen dat de bouwwerken waarvoor ik de vereiste vergunning heb bekomen, worden aangevat op 20 december 2008'.

Ik dien er u op te wijzen dat het feit dat u mij als architect verkeerd hebt ingelicht zware gevolgen kan hebben.

Gelieve mij dan ook schriftelijk kenbaar te maken wat uw bedoelingen zijn met het niet naleven van de uw verleende bouwvergunning.

Met voornamelijk achtung,

Architect

8. Op 11 december 2012 verklaarde

"Ik neem er kennis van dat uw diensten mij interneren omtrent mijn betrokkenheid in de werken,

Ik kan u zeggen dat ik kort na het verkrijgen van de vergunning in 2008 ik begonnen ben met werkzaamheden op het perceel, en heb ik minstens wekelijks soms zelfs dagelijks meegeholpen aan de bouwwerken, aanvang november 2008 (eerst bomen rooien), grondwerken. De zogenaamde so-lementen (fundatiewerken) deed ik ook voor een stuk. De aannemer die de graafwerken deed; gemeente (kraan- en arondwerken).

Betonlevering beheerde door een betoncentrale, ik dacht gelegen Ik hielp mee aan de funderingswerken. Ik zorgde voor de buizen onderaronds. vloerplaat heb ik zelf acaoten. Geregeld met hulp van

De houtbouw werd door gezet, u meegedeeld door

Ik hielp daar ook voor kleine zaken, daar had ik weinig aan te doen.

Qua afwerking deed ik zelf het schilderwerk, binnen- en buitenzijde, ik zorgde voor de oprit (gravé, kiezelstenen en boordstenen plaatsen, aanleg terras (betegeld) deed ik zelf (geen aannemer), en sokkel tuinhuis (voor eventueel later, andere doeleinden). De oprit (kiezel) alsook het plateautje (verharde sokkel) voor het tuinhuis goot ik dus zelf.

Ik stopte zelf met werkzaamheden eind 2010, net voordat de werken werden stilgelegd. De werken waren in principe ook beëindigd. Buiten enkele kleine zaken (buitenverlichting,...). Ik voerde sedertdien geen werken meer uit.

Ik heb de vergunning nooit gekregen of gelezen. Ik wist dat een vergunning had gekregen en het nodige ervoor had nagevraagd. Ik heb onbewust en ter goeder trouw meegeholpen aan de woning. De bo-venverdieping heb ik niets aan geholpen. heeft de wo-ning inclusief de bovenverdieping geplaatst. Dit ging trouwens heel snel.

Het totaalconcept werd geplaatst door

Ik wens toe te voegen dat ikzelf en langs gingen bij een ambtenaar stedenbouw ervoor, ik ken

naam niet, dewelke ons meedeelde dat er geen bovenverdieping mocht worden geplaatst, maar dat ze er allemaal een bovenverdieping hebben en dat hun diensten er geen controle op uitoefenden.

Dit was een gesprek tussen de aankoop en de vergunningsaflevering maart van 2008. suggereerde dat er een bovenverdieping kon worden ge-plaatst. Ik weet dat dan samen met de aannemer toch een

bovenverdieping liet plaatsen. Dezelfde aannemer plaatste er reeds meer-dere aellikaardige woningen met bovenverdieping. Ik hou in het midden of het voorstel deed dan wel nog de vraag stelde voor

het plaatsen van de bovenverdieping."

9. Op 15 april 2013 verklaarde van de *"Ik ben zaakvoerder met zetel te en ben gemachtigd in naam van de een verklaring af te leggen. Ik neem kennis dat ik verhoord word in de zaak inzake het plaatsen van een chalet gelegen te*

De betonplaat, funderingen met alle afvoeren werden uitgevoerd door de aannemer in opdracht van de klant. Als de betonplaat werd geplaatst ben ik dan ter plaatse geweest om de afmetingen te nemen voor het plaatsen van de chalet. Er is een contract opgesteld met de bouwheer

Ik overhandig uw diensten een kopie van de offerte voor het plaatsen van een chalet (ruwbouw -winddicht) te - oppervlakte 60 m² + overdekt terras 16 m² opgesteld op 14-08-2008 gericht aan

Er werden voor de uitvoering van de werken 3 facturen opgesteld.

1° voorschotfactuur dd. 29-05-2009,

2° voorschotfactuur dd. 16-07-2009,

3° saldofactuur (afrekening) d.d. 31-12-2009.

Ik overhandig uw diensten kopie van de opgestelde facturen.

De opdracht voor het plaatsen van de chalet werd gegeven door alleen heeft de opdracht aan mij gegeven. Ik werd door

in het bezit gesteld van het plan van het te bouwen chalet, getekend door haar aangestelde architect. Ik heb de architect nooit gezien. Ik werd nooit gecontacteerd of heb zelf nooit contact genomen met haar architect. Niemand van mijn bedrijf heeft contact gehad met de architect. Gezien ik die persoon, de architect, niet ken, kan ik ook geen opmerkingen hebben gekregen tijdens de uitvoering van de werken of erna.

De werken, plaatsen chalet, werd gestart half mei 2009. De ruwbouw - winddicht - werd gezet in 14 dagen. De afwerking van de chalet werd gedeeltelijk uitaevoerd door ons. Zie offerte opgemaakt op 14/08/2008.

Ik had met twee overeenkomsten :

- de eerste : ruwbouw -winddicht-tegen het groot verlot van 2009,

- de tweede: afwerking tegen 31/12/2009.

Aan de twee overeenkomsten werd door ons voldaan.

Ik heb de chalet gemaakt aan de hand van de ter plaatse gemeten bouwplaat. Op de betonplaat werd er eerst een steen gemetst. Daarop vertrekken wij dan met onze bouwconstructie, zijnde de wanden. De bekleding hangt aan de bouwconstructie, aan het skelet(bebording). De kader met de buitenbekleding bedraagt 15 cm. Wij hebben opgemerkt dat de buitenmaat de binnenmaat moest zijn. Ik heb dat aan medege-deeld. deelde mij mede dat dit geen probleem zou geven. Ik heb dit gezegd bij het opmeten van het chalet. Ik moest de werken uitvoeren volgens het plan, opgesteld door haar architect. Het verschil tussen het opmeten van de buitenmaat en de binnenmaat bedraagt langs weerszijden 15 cm. De chalet is daardoor 4,89 m² te groot. Ik heb het plan gevolgd van de architect, met de afwijkingen, opgemeten op de bestaande betonplaat. Mijn Firma betreft een (handelszaak)."

10. De beklagde zou een regularisatievergunning aanvragen maar deed dat niet.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 23 april 2013 het herstel van de plaats door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer bepaald de verwijdering van de bovenverdieping, de trap die er naar toe leidt, de dakuitbouw en het balkon op de verdieping.

De buitenafmetingen van de constructie kunnen behouden blijven.

Verder ook door het verwijderen van alle andere illegale constructies aanwezig op het terrein, meer bepaald de fundering (betonplateau van 6,7m x 5,5m) van een mogelijk nog op te richten tuinhuis en een houtstapel (9m x 1,5m), de oprit afgeboord met betonplaten en steenslag verharding aangelegd tot voornoemde fundering en de met plasticfolie afgedekte verharding, aan de achterkant van de chalet.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag indien het herstel niet binnen de opgelegde uitvoeringstermijn werd gerealiseerd.

Op 21 maart 2013 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

Beoordeling

11. Uit de vaststellingen en de foto's blijkt dat de tenlasteleggingen bewezen zijn.

De eerste beklagde beroept zich op de 'onoverwinnelijke dwaling'. Zij houdt voor dat *'de totstandkoming van de constructie in een uiterst complex kader is gebeurd'*.

Dit verweer treft geen doel.

Uit het strafdossier blijkt zonder meer dat de beklagde zeer goed wist wat vergund was en wat niet kon. wist zeer goed wat deed.

De beklagde werd zelfs uitdrukkelijk door architect gewaarschuwd dat de vergunning niet naleefde.

Bovendien is de beklagde als jurist tewerkgesteld in een notariskantoor en komt dus beroepshalve in aanraking met alles wat onroerend goed en stedenbouwwetgeving te maken heeft.

Zij kan zich ook niet beroepen op de bewering dat een ambtenaar van de gemeente zou gezegd hebben dat de gemeente geen controle zou doen wanneer er toch een verdieping zou gebouwd worden.

Zelfs als dit waar zou zijn dan kan daar alleen uit besloten worden dat er nogmaals op gewezen werd dat een verdieping bouwen niet kon.

Dat het toch gedaan heeft is een doelbewuste keuze om een bouwmisdrijf te plegen ervan uitgaande dat er toch geen controle en sanctie zou opvolgen.

Ook het argument dat de bouwvergunning onwettig zou zijn is niet dienend. Zelfs wanneer dit het geval zou zijn dan had de beklaagde geen vergunning om te bouwen zoals zij deed.

De tweede en derde beklaagden zijn professionelen. Ook zij wisten dat de bouwvergunning en de goedgekeurde plannen niet werden nageleefd.

De tenlasteleggingen zijn bewezen.

De verzwarende omstandigheid in hoofde van de tweede en derde beklaagde is eveneens bewezen.

12. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

is een aannemersbedrijf van
houtbouw.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap.

De vennootschap is een professioneel en heeft desondanks nagelaten de stedenbouwkundige vergunning na te leven.

13. Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de tweede beklaagde bestuurder was en de beslissingsmacht had en ook doelbewust de beslissing nam om het misdrijf te plegen.

Hij pleegde de fout wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in die zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De tweede beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Straf

14. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

15. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven (art.4.2.1. en 6.1.1. VCRO).

16. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van de verzwarende omstandigheid zijn de minimumstraffen echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon, en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

17. De rechtbank gaat niet op de vraag van de beklaagden hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. Zij hebben doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Zij hebben hun eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboeten aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

18. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 23 april 2013 het herstel van de plaats door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer bepaald de verwijdering van de bovenverdieping, de trap die er naar toe leidt, de dakuitbouw en het balkon op de verdieping. De buitenafmetingen van de constructie kunnen behouden blijven. Verder ook door het verwijderen van alle andere illegale constructies aanwezig op het terrein, meer bepaald de fundering (betonplateau van 6,7m x 5,5m) van een mogelijk nog op te richten tuinhuis en een houtstapel (9m x 1,5m), de oprit afgeboord met betonplaten en steenslag verharding aangelegd tot voornoemde fundering en de met plasticfolie afgedekte verharding, aan de achterkant van de chalet.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag indien het herstel niet binnen de opgelegde uitvoeringstermijn werd gerealiseerd.

Op 21 maart 2013 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

19. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

Daarbij beschikt zij over een ruim beoordelingskader. Ook de toekomstgerichte ruimtelijke visie en de ligging in een ankerplaats of de ruimere omgeving van een bosrijk gebied dat deel uitmaakt van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) heeft een rol gespeeld.

De bewering dat de verkavelingsvoorschriften zouden vervallen zijn of het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan onwettig is, is dus niet dienend.

De kwade trouw van de beklagde, die doelbewust het bouw misdrijf pleegde er op speculerend dat het misdrijf toch zou blijven bestaan, maakt dat de beklagde zich niet op de onevenredigheid of de onredelijkheid van de herstellvordering kan beroepen.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

20. Het opleggen van een dwangsom als drukkingmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 250 euro per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de eerste beklaagde is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld wordt om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

21. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

KOSTEN

22. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

23. De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

24. De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 203 §3 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41, 41bis, 42 en 43bis, 65 lid 1, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6 en 13 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken; alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis.

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1, 2, en 3, bewezen.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen 1, 2 en 3 samen tot een geldboete van **3.000 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 16.500 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1, 2, en 3, bewezen.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen 1, 2 en 3 tot een geldboete van **2.000 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 11.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1, 2, en 3, bewezen.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen 1, 2 en 3 tot een geldboete van **2.000 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 11.000 euro;

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt en hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 178,98 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het **herstel** op het perceel _____ gelegen te _____ gekadastreerd als _____ door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer bepaald de verwijdering van de bovenverdieping, de trap die er naar toe leidt, de dakuitbouw en het balkon op de verdieping. De buitenafmetingen van de constructie kunnen behouden blijven. Verder ook door het verwijderen van alle andere illegale constructies aanwezig op het terrein, meer bepaald de fundering (betonplateau van 6,7m x 5,5m) van een mogelijk nog op te richten tuinhuis en een houtstapel (9m x 1,5m), de oprit afgeboord met betonplaten en steenslag verharding aangelegd tot voornoemde fundering en de met plasticfolie afgedekte verharding, aan de achterkant van de chalet.

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van **4 maanden** vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door _____ een **dwangsom van 250 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de negentiende kamer van de correctionele rechtbank te Gent op 2 december 2013, bestaande uit _____ voorzitter, _____ en _____ rechters, en _____ griffier, in aanwezigheid van substituut-procureur des Konings.